

*Als ik ooit doodga,
verstik me dan niet in je tranen,
maar schep een herinnering aan mijn lach
niet op mijn graf, maar daar waar ik gelukkig was.*

†

Wij gedenken in ons gebed

mevrouw
Alice GOSSE

weduwe van de heer Léo WATTHÉ

Geboren te Nederbrakel op 9 oktober 1919
en godvruchtig overleden in het A. Z. Sint-
Elisabeth te Zottegem op 6 januari 2001,
gesterkt door de H. Sacramenten.

De namis zal opgedragen worden in
de parochiekerk Sint-Martinus
te Sint-Martens-Lierde op
zaterdag 3 februari 2001 om 18 uur.

De familie dankt U voor uw gebed
en medeleven.

Een mens wordt tachtig jaren volgens het gewone gemiddelde. Tachtig jaren in de vorige eeuw was geen verblijf in een welvaartsparadijs. Het was het harde leven van mijnwerkers en van boeren, van handwerksters en van wantenbreisters. De kern van het leven is van alle eeuwen en onaantastbaar. De kern is liefde. Het hart van het bestaan zijn de momenten die onvergetelijk zijn. Momenten van eeuwigheid.

Het leven van Alice is het leven van een moeder. Ze was geen klager. Ze was geen spreker. Ze had geen grote woorden, geen grote boodschap. Je wist niet veel van wat ze dacht en van wat ze wou. Ze zei het niet. Ze nam vrede met de dagen en de nachten, met de zomers en de winters van het dagelijkse bestaan. Misschien omdat ze wist dat het laatste woord toch aan de dood is? Alles wat ze wist draagt ze mee naar de eeuwigheid.

De krachten nemen af in de winter van het bestaan. Het einde van de weg waaraan je ooit begon, is dan in zicht. Men zegt dat Alice het einde stilaan heeft gevoeld. Ze ging naar de kliniek. Hier kwam het ogenblik voor het laatste woord, het hoogste woord. Alice wist zich aan de grens. Ze gaf zichzelf uit handen. Dit is het einde. Niet de dood, maar de liefde.

Uitvaartverzorging Geert - Brakel - Tel. (055) 42 03 80